

T., 27 kwietnia 2021 r

Sygn. akt II K 1393/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Czarciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zielińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 25.03., 27.04.2021 r. w T.

sprawy

P. S.

urodzonego (...) w T.

syna G. i B. z d. Ż.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 17 października 2020 roku ok. godz. 23.30 w T. przy ul. (...) woj. (...) - (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji poprzez kilkukrotne kopnięcie w nogę st. sierż. P. Z. (1) podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych,

- tj. o czyn z art. 222 § 1 kk

II. w dniu 17 października 2020 roku ok. godz. 23.30 w T. przy ul. (...) woj. (...) - (...) znieważył funkcjonariusza Policji poprzez używanie słów powszechnie uznanych za obelżywe i spluwanie na mundur st. sierż. P. Z. (1) podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych,

- tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

III. w dniu 17 października 2020 roku ok. godz. 23.30 w T. przy ul. (...) woj. (...) - (...) znieważył funkcjonariusza Policji poprzez używanie słów powszechnie uznanych za obelżywe i spluwanie na mundur sierż. R. J. (1) podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych,

- tj. o czyn z art. 226 § 1 kk

o r z e k a :

I. oskarżonego P. S. uznaje za winnego popełnienia czynów zarzucanych w punktach I – III aktu oskarżenia z tym ustaleniem, że w czasie popełnienia zarzucanych czynów oskarżony miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozumienia znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem a czyny te stanowią jeden czyn, który kwalifikuje z art. 222 § 1 kk w zb. z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk i za to, po zastosowaniu art. 11 § 3 kk, na podstawie art. 222 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary zalicza okres zatrzymania oskarżonego od 18.10.2020 r. godz. 00.30 do 18.10.2020 r. godz. 17.45,

III. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonych P. Z. (1) i R. J. (1) kwot po 200 (dwieście) złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. W. kwotę 619,92 zł (sześćset dziewiętnaście złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) brutto tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

V. zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty a wydatkami poniesionymi od chwili wszczęcia postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 1393/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	P. S.	<p>I. w dniu 17 października 2020 roku ok. godz. 23.30 w T. przy ul. (...) woj. (...) - (...) naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza Policji poprzez kilkukrotne kopnięcie w nogę st. sierż. P. Z. (1) podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych,</p> <p>II. w dniu 17 października 2020 roku ok. godz. 23.30 w T. przy ul. (...) woj. (...) - (...) znieważył funkcjonariusza Policji poprzez używanie słów powszechnie uznanych za obelżywe i spluwanie na mundur st. sierż. P. Z. (1) podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych,</p> <p>III. w dniu 17 października 2020 roku ok. godz. 23.30 w T. przy ul. (...) woj. (...) - (...) znieważył funkcjonariusza Policji poprzez używanie słów powszechnie uznanych za obelżywe i spluwanie na mundur sierż. R. J. (1) podczas i w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków służbowych,</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	

<p>W dniu 17 października 2020 roku około godz. 23.20 z polecenia dyżurnego KP T. R. funkcjonariusze Policji P. Z. (1) i R. J. (2) udali się do mieszkania w T. przy ul. (...). Na miejsce przybyli około godz. 23.30. Z mieszkania nr (...) usłyszeli krzyki kobiety, która wołała o pomoc, krzyczała "zabije mnie". Policjanci po wyważeniu drzwi weszli do środka. Wewnątrz mieszkania znajdowała się kobieta, która płakała. W mieszkaniu obecny był również mężczyzna, którym okazał się P. S.. Mężczyźnie przewencyjnie założone kajdanki na ręce z przodu. Kobietą okazała się A. M. - konkubina P. S.. Kobieta oświadczyła, że konkubent ja bił i dusił. W pewnym momencie trakcie interwencji mężczyzna upadł na podłogę i dostał drgawek. Na miejsce wezwano karetkę pogotowia ratunkowego. Zespół ratownictwa medycznego stwierdził, że brak jest podstaw do hospitalizacji mężczyzny. P. S. uspokoił się jednak potem ponownie zaczął być agresywny, zaczął wyzywać policjantów słowami "wy kurwy, psy jebane", "jebane pały", "pierdolone pały". P. S. kopnął również P. Z. (1) kilkukrotnie z nogę. Funkcjonariusze Policji założyli mężczyźnie</p>	zeznanie R. J.	4-6, 87	
---	----------------	---------	--

kajdanki na ręce trzymane z tyłu a następnie przewieźli do komisariatu celem wykonania dalszych czynności.			
zeznanie P. Z.	15-18, 87		
protokół zatrzymania osoby	2		
P. S. był karany sądownie. W toku postępowania sądowego został podany badaniom przez biegłych lekarzy psychiatrów i psychologa. Biegli nie stwierdzili u oskarżonego objawów choroby psychicznej. Zdaniem biegłych poziom intelektualny oskarżonego lokuje się w górnym zakresie upośledzenia umysłowego w stopniu umiarkowanym. Według biegłych w czasie popełnienia zarzucanych czynów oskarżony miał w znacznym stopniu ograniczoną zdolność rozumienia ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem.	opinia sądowo-psychiatryczna	66-67	
karta karna	72-74		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	

1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznanie R. J., P. Z.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków P. Z. (1) i R. J. (2) albowiem są one jasne, spójne, zgodne i wzajemnie się uzupełniają. Świadkowie w sposób możliwie dokładny przedstawili zachowanie oskarżonego i stosunek do umundurowanych funkcjonariuszy Policji. Świadkowie nie mieli żadnego racjonalnego powodu aby bezpodstawnie pomawiać oskarżonego. Sąd uwzględnił zeznania pokrzywdzonych, z których wynikało wprost, że zachowanie oskarżonego miało związek z czynnościami służbowymi. Jak wynika z wersji pokrzywdzonych nie było żadnej bezpośredniej przyczyny ze strony funkcjonariuszy, która mogłaby w jakikolwiek sposób	

		usprawiedliwić zachowanie oskarżonego. Funkcjonariusze w żaden sposób nie sprowokowali oskarżonego do określonego zachowania a podjęcie przez nich interwencji także nie może być traktowane jako przejaw braku profesjonalizmu lub zachowanie naganne. To właśnie zachowanie oskarżonego doprowadziło do zaistnienia przedmiotowego zdarzenia.	
opinia sądowo-psychiatryczna	Sąd podzielił dowód z opinii biegłych lekarzy – psychiatrów i psychologa albowiem jest jasna, spójna i logiczna, sporządzona przez osoby dysponujące wysoką wiedzą fachową. Brak było podstaw do jej kwestionowania.		
karta karna, protokół zatrzymania osoby	dokumenty urzędowe		
2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1		Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom	

		oskarżonego, które są sprzeczne ze zgromadzonym w przedmiotowej sprawie materiałem dowodowym, w tym z jasnymi i spójnymi zeznaniami funkcjonariuszy Policji P. Z. (1) i R. J. (2), którym Sąd dał w pełni wiarę. Sąd uznał, iż fakt nieprzyznania się oskarżonego stanowi próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej lub umniejszenia swojej winy.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	P. S.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przestępstwo znieważenia funkcjonariusza publicznego albo osoby do pomocy mu przybranej polega na bezprawnej ingerencji w jego cześć bądź osoby do pomocy mu przybranej w ten sposób, że zostaje naruszona godność osobista któregokolwiek z nich. Na gruncie ustalonego stanu			

faktycznego nie budzi wątpliwości, że oskarżony P. S. wyzywając P. Z. (1) i R. J. (2) obraźliwymi słowami wypełnił znamiona przestępstwa z art. 226 § 1 kk. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że obraża policjantów - funkcjonariuszy publicznych, na co wskazywały okoliczności wykonywania obowiązków służbowych czy rodzaj podjętych przez nich czynności.

Funkcjonariusze byli umundurowani. Tym samym używanie przez oskarżonego wobec funkcjonariuszy słów wulgarnych wypełniło znamiona przestępstwa z art. 226 § 1 kk.

Zachowanie sprawcy, realizujące znamiona czynu zabronionego stypizowanego w art. 222 § 1 kk, zostało natomiast określone jako „naruszenie nietykalności cielesnej”. Sposób w jaki oskarżony zaatakował P. Z. (1) poprzez kilkukrotne kopnięcie go w nogę wskazywały na umyślność jego działania. Tym samym oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa z art. 222 § 1 kk.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego okoliczności popełnienia przestępstwa

<p>oraz wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem dopuścił się jednego czynu, który wypełnił znamiona występku z art. 222 §1 kk i art. 226 §1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

zwiąże o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. S.	I	I, II, III	<p>P. S. był wcześniej wielokrotnie karany sądownie. Mając na uwadze charakter czynu i postawę sprawcy, a w szczególności jego właściwości i warunki osobiste, Sąd uznał, iż prawidłowa ocena dyrektyw wymiaru kary winna skutkować wymierzeniem oskarżonemu za przypisany czyn kary 5 miesięcy pozbawienia wolności.</p> <p>Zdaniem Sądu orzeczona kara pozbawienia wolności jest odpowiednia do stopnia społecznego niebezpieczeństwa czynu a przede wszystkim spełni swą rolę w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Sąd uznał, że charakter czynu oraz charakter wyrządzonej szkody uzasadniały wymierzenie kary pozbawienia wolności. W przekonaniu Sądu orzeczona kara nie razi</p>

surowością, szczególnie biorąc pod uwagę fakt wcześniejszej, wielokrotnej karalności oskarżonego. W przekonaniu Sądu wymierzona kara jest w tym wypadku dostatecznie dolegliwa i wystarczająca dla osiągnięcia celów kary, zarówno w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, jak i wpłynie zapobiegawczo i wychowawczo wobec oskarżonego na przyszłość.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności Sąd uwzględnił również wymogi prewencji generalnej, kształtowania wyobrażenia o konieczności przestrzegania obowiązujących norm prawnych i budowania autorytetu porządku prawnego. Biorąc pod uwagę motywację i pobudki działania oskarżonego, godzącego bezpośrednio w zdrowie i wolność człowieka uznaje, że czyn popełniony przez oskarżonego z jednej strony stanowi wyraz jaskrawego lekceważenia prawa, z drugiej zaś strony wyraz rażącego nieposzanowania dóbr w postaci zdrowia innych osób. Dlatego takie zachowanie oskarżonego spotkać się musi z odpowiednio surową reakcją, mieszczącą się

			<p>przy tym w granicach wyznaczonych przez stopień winy sprawcy. Orzeczone wcześniejszymi wyrokami kary wolnościowe jak i konieczność odbycia części z nich nie wywarła żadnego wpływu na jego zachowanie i postępowanie w przyszłości. Tym samym brak było podstaw do orzeczenia kary łagodniejszego rodzaju lub w niższym wymiarze. Jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił znaczną społeczną szkodliwość czynu sprawcy, wcześniejszą karalność oraz lekceważący stosunek do obowiązujących przepisów i norm moralnych.</p>
P. S.	III	I, II, III	<p>Na podstawie art. 46 § 1 kk orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci obowiązku częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych kwot po 200 złotych.</p> <p>Należy wskazać, iż zadośćuczynienie za krzywdę stanowi formę rekompensaty pieniężnej z tytułu szkody niemajątkowej. Podstawą żądania zadośćuczynienia jest zatem doznana krzywda niemajątkowa w postaci ujemnych przeżyć związanych z cierpieniami psychicznymi i fizycznymi</p>

			<p>pokrzywdzonego, wynikająca z naruszenia jego dóbr osobistych. W ocenie Sądu kwota 200 zł uwzględnia uszczerbek na zdrowiu fizycznym a także stopień cierpień moralnych pokrzywdzonych wynikających z przedmiotowego zdarzenia. W przekonaniu Sądu wysokość zasądzonej kwoty uwzględnia również sytuację materialną oskarżonego i jest dostosowana do aktualnych stosunków majątkowych w społeczeństwie.</p>
<p>5. Inne ROZSTRZYGNĘCIA <i>Zawarte w WYROKU</i></p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
P. S.	II	I, II, III	na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary zaliczono okres zatrzymania oskarżonego od 18.10.2020 r. godz. 00.30 do 18.10.2020 r. godz. 17.45
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego</p>			

nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. <i>Koszty procesu</i>		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
IV, V	<p>Z uwagi na fakt, iż oskarżony korzystał w niniejszej sprawie z pomocy prawnej udzielonej z urzędu, Sąd zasądził na rzecz ustanowionego obrońcy adw. A. G.-W., na podstawie § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, kwotę 619,92 zł brutto tytułem kosztów obrony udzielonej z urzędu.</p> <p>Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania biorąc pod uwagę sytuację materialną i majątkową oskarżonego.</p>	

7. Podpis	
Sędzia SR Marcin Czarciński	